

Огънят - добър приятел и лош стопанин

Утното на 31 юли обещава сълнчев ден. Ранобудните жители на старопрестолния град бързаха за работа. Часовникът току-що отмери 5.30 часа. Изведнож откъм улица „Кюри Гайтанджия“ № 2 избухна синкав дим. След малко на покрива започна да играят дълги огнени езици.

— Пожар! — тревожно извика някой от минувашите. Гражданин веднага съобщи по телефона на противопожарната охрана.

В такива мигове секундите като че ли се струват на съссе. Но само след три минути от съобщаването пристигнаха огнеборците от смийата на мл. лейтенант Иван Вълков. Шестима души започват нервна борба с огнената стихия. Намесват се и много граждани.

В такива мигове безстрашното е равно на подвиг. Работникът от „Комунални услуги“ Иван Христов с рисък на живота си влиза в едно от димящите помещения и спасява дечата Маринка и Виктор Ангелови. Група граждани разбиват вратата на представителния магазин на Полския културен център и започват да изнасят скъпите бижута, порцелан, ценни тъкани и сувенири.

Доброволците Христо Христов, Васил Табаков, Павлин Табаков и Цветан Сидеров се показват на един от съседните покриви, откъдето насочват водата струя, за да преградят пътя на настъпваща огън.

Пет седемточници пристигнат на „Комунални услуги“ не-прекъснато извозват вода. В помощ на огнеборците и на гражданините пристига смийата на мл. лейтенант Николай Кабакчиев при противопожарната охрана в Горна Оряховица.

Водните струи се извиват над горищата къща, но огънят не отслабва. Една след друга в жилищата избухват туби, напълнени с нафта. Огънят лумва с още по-голяма сила. Борбата със стихията става още по-трудна. Околните улици са недостъпни за колите на огнеборците. Има опасност за запалване на съседните сгради. Тръгват в обща. В борбата със стихията се намесват Христо Табаков, Райко Петрушев, Енчо Петрушев.

След близо тричасова борба пожарът е потушен. Истински героизъм през тези часове на върхово напрежение проявиха старшините Пеню Хутов, Цанко Руневски, Емануил Георгиев, Димитър Бърдаров, получили наридане и заслуги в болницата, старши сержант Иордан Костов.

Равносметката: семействата на Руси Пудев, Христо Владков, Димитър Евстатиев и Стефан Ангелова останаха без покрив и покъщина. Нанесени са щети за хиляди левове.

Причините за пожара не са известни още. Но по всяка вероятност той е предизвикан от неправилно съхраняване на горивните материали, от неспазване на прости воловажни указания. А никога не бива да се забравя народната мъдрост: „Огънят е добър приятел, но лош стопанин.“

Денчо КУЦАРОВ

Коментира

полк. Ради РАДЕВ, зам.-началник на отдел в Противопожарната охрана при Окръжно управление на МВР

В далечното минало във Велико Търново са регистрирани големи пожари.

На 20 март 1680 година в продължение на 6 дни изгоря градът. Остава една единствена къща.

През 1818 година пламъци унищожават целия квартал Баждарълък.

През 1845 година избухва пожар в Брашовския люксембург и от джамията на Баждарълък стигнал до църквата „Св. Богородица“.

През 1846 година отново гори Баждарълък.

„На 4 юни 1848 година през нощта избухна пожар и на прави на пепел 600 къщи, 400 люкса, 7 хана, една джамия. Огънят се подхвания от едно дъждие на Баждарълък, стигна до църквата „Св. Никола“. И двете български училища не можаха да се спасят от този пожар“ — това е записът свидетел на бедствието, споделено за от високата температура.

Отчитатки особеностите на старата част на Велико Търново, органите на противопожарната охрана извършват не прекъснато широка разяснителна работа сред населението. Но много от гражданините гледат с пренебрежение на противопожарните указания и съвети.

В началото на 1967 година на изпълнителният комитет на градския народен съвет при специални предохранителни противопожарни мероприятия.

Голяма част от тях се изпълнява на върху народното право.

Съществуващата съвместна

кооперация на домакините

и съвместното съхранение

на горивните материали

и съвместното съхранение

на горивните материали